

Af dybsens nød, o Gud, til dig

Musik: J.S. Bach/ Erling D. Bjerno

Tekst: DDS02 496,1-5

SS

1. Af dyb-sens nød, o Gud, til dig mit ban - ge råk jeg
 bøj nå - dig ø - ret ned til mig, hør bøn - nen, jeg op -

A

5

ven - der, Thi om du vil - le se der - på, hvad
 sen - - der!

9

for - ta - bes.
 synd og u - ret vi be - gå, da måt - te vi for - ta - - bes.

2. Hos dig jo nåde gælder kun,
 af den du synd tilgiver,
 thi ren og hellig i sin grund
 vor gerning aldrig bliver.
 Hvo kan, o Gud, for dig bestå?
 Enhver for dommen skælvende må
 og ty hen under nåden.

3. Derfor på Gud og ej på mig
 jeg alt mit håb vil bygge,
 mit hjerte skal husvæle sig
 udi hans nådes skygge;
 den blev mig tilsagt ved hans ord,
 det er min trøst, på det jeg tror,
 deri mig intet rokker.

4. Og vared det til aftenstund,
 ja natten ud, til morgen,
 så skal mit hjerte ingenlund
 fortvivle dog i sorgen;
 men som det rette Israel,
 der læsket blev af Åndens væld,
 jeg bier på min Herre.

5. Og er vort syndemål end stort,
 dog større er Guds nåde,
 hans stærke hånd, som alt har gjort,
 kan vel os fri af våde;
 han er den gode hyrde, som
 sin hjord fra synd, fra død og dom
 i nåde vil forløse.

Sl. 130

Martin Luther 1524

Peder Hjort 1843